

[Bernhard Baunsgaard]

været ønsket, eller som der i hvert fald er stillet forslag om, og som delvis er imødekommet af regeringen. Jeg tror, vi med et ændringsforslag, der er fremsat, har fået et forslag om lejeværdiberegningen for 1980, der virker rimeligt alt taget i betragtning, og så under hensyn til den indkomstudvikling, der kan forventes.

Derfor skal jeg på den radikale gruppes vegne anbefale, at vi stemmer for de af ministeren stillede ændringsforslag, og at vi stemmer for lovforslaget. Jeg gentager: ikke mindst fordi det imødekommer det løfte, som den tidligere socialdemokratiske skatte- og afgiftsminister hr. Kampmann gav de radikale sidste år.

Arne Bjerregaard (KrF):

I den af regeringen fremsatte erklæring vedrørende det samlede boligkompleks blev der, så vidt jeg husker, talt om en fastfrysning af de nuværende boligudgifter for alle grupper, og om, at en fremtidig udvikling kun måtte ske i takt med den almindelige lønudvikling. Det er jo smukke ord i en situation, hvor man ønsker tilbageholdenhed med hensyn til lønudviklingen. Man må også sige, man har realiseret dette på de fleste områder i den boliglovgivning, man har fremlagt, og som man nu snart får vedtaget. Men jeg må gentage, som jeg sagde ved første behandling: de eneste, der skal straffes, er ejere af ejendomme erhvervet før 1969. De skal betale gildet, så ministeren endda kan få et lille overskud ud af det.

Disse mennesker, der har været så formastelige at erhverve en bolig før 8. december 1969, får nu én forhøjelse, der for mange vil svare til, at de for at kunne betale den skal have en lønfremgang på op til 6.000 kr. Det er de nøgne kendsgerninger. Man siger: vel, I skal ikke have så megen lønfremgang, og vi håber ikke, der vil udløses så mange dyrtidsportioner – det sker nu alligevel – men der vil i al fald være tale om en tilbageholdenhed derved, at I ikke får en højere boligudgift. Men til en vis gruppe på nogle hundrede tusinde siger man altså: værsgo, I må godt få en reel løntilbagegang på flere tusinde kroner!

Nu kommer venstres ordfører og siger: vi vil have en forenkling, for venstre er det væsentlige at få en forenkling igennem. Det er

måske mere væsentligt for venstre at få en forenkling end at overholde, hvad man sådan set siger i sine indledningsord, der bestemt ikke er gyldige for en bestemt gruppe.

Jeg må gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, hvor hr. Fogh Rasmussen måske ikke var til stede: det er horribelt, at venstre nu kommer her og siger: det er sørgeligt, at de andre gamle forligspartier ikke vil være med til sådan en lille justering inden for dette område. Hvad var det, venstre ikke ville være med til i 1977? Det var et 2 pct.s tillæg til den 15. alm. vurdering, en forhøjelse fra 35 pct. til 37 pct. Det var det, der var tale om. Det var det, venstre ikke ville være med til. Så synes jeg, det er lidt malplaceret at komme her og påstå, der her er tale om en mindre justering, som man håner de andre for ikke at ville være med til. Venstre ville i 1977 ikke være med og ofrede endda store beløb, jeg ved ikke, om det blev millionbeløb, for at annoncere, at nu ville de fæle, der havde været med i dette forlig, tage parcelhusene fra folk.

Jeg synes, venstre i al fald burde skamme sig over at komme her og harcelere over nogle, som ikke vil være med til dette her. Dengang var det højst et par hundrede kroner for en parcelhusejer. Denne gang er det i al fald 3.500 kr. for nogle, og skal vi tage det lønmæssigt, ja, så må man jo sige, det er penge, de skal af med efter, at beløbet er ført på skatteskemaet; mange må af med to tredjedele, det er 2.000 kr., og de skal tjene 6.000 kr. for at få de penge ind igen. Det er nogle andre beløb, end man talte om dengang. Men da kunne venstre altså ikke være med. Jeg synes nok, man på den baggrund skal lade være med at snakke om, at vi er vrangvillige. Jeg synes nok, venstre selv har bevist før i tiden, at de var tifold mere vrangvillige.

I denne situation har man sagt, at ingen skal have en boligudgiftstigning, der ikke svarer til lønudviklingen. Denne forudsætning har vi fastholdt, og derfor har vi sagt, vi må fastholde den grænse i den nuværende situation. Dermed har vi ikke sagt, at vi må fastholde den i al fremtid.

Man kan selvfølgelig spørge venstre om, hvorledes de vil forklare deres ændrede holdning i forhold til den holdning, de havde for ganske kort tid siden.

Lad mig sige om ændringsforslagene, at selvfølgelig vil vi anbefale ændringsforslag